

тия бѣжанци е билъ и Велко Поповичъ отъ Кратово, който презъ 1704 г. въ Будимъ преписва сборници и лѣтописи, а презъ 1706 г. съпровожда отъ Будимъ до манастира Крушедолъ (Фрушка-гора) останкитѣ на сръбския патриархъ Арсенія Черноевичъ III. Ако и да е работѣлъ въ сръбска сръда, Велко не е забравялъ българското си отечество, та на две мѣста въ своитѣ рѣкописи, единъ въ манастира Раваница, другъ въ Гьргетекъ (Фрушка-гора), той бележи: 1) Книгѣ сию чрьтахъ оу Бѣдимскои вароши дѣакъ Вѣлко Поповичъ ѡтъчествомъ же ѡ вѣлгарскіе земли, ѡ мѣста Кратова... въ лѣто 1704. 2) Сіа книга избранна различными слови чрьтахъ ю оу Бѣдимскои вароши дѣакъ Вѣлко Поповичъ ѡтъчествомъ же ѡ вѣлгарскіе земли, ѡ мѣста Кратова... въ лѣто 1704. (1704). По томъ же по двоиъ лѣтѣхъ 1706) въ прѣставленіе свѣтопочившомъ патріархѣ... (Стојановић, Записи, № 2128, 2129, 2147).

8. — Пакъ тамъ. Приписка на последния листъ въ четвероевангелие отъ 1562 г., сега въ библиотеката на Св. Синодъ въ София. Книгата е била поржчана отъ ламбадария на софийската църква Св. София. Писана била въ време на знатния кратовски боляринъ князь Димитрь:

Сіе стое и вѣтвное евангеліе списа се въ мѣстѣ Кратово по заповѣди гна Матѣя ламѣвѣрія великаго, стіе и великые цѣкви Софій Гарѣакѣстей. въ дѣнии вѣлчѣстиваго и холювнѣаго господара княза Димитрія. правѣщоу же тогдѣ прѣстѣ вѣлчѣствіа въ сръблѣи кѣ Макаріюу архіепкоу, въ Пекіи. Писа послѣдніи и мѣнши сѣненницѣ, та пѣ Іоаннь. и млю се аще что и погрѣши любѣе рѣ вѣіе, прѣстетѣ. а вѣ Бѣ да прости. Въ лѣто 7071—1562) мѣа септемвриа. Срв. Спространовъ, Описъ, 55. Отъ това се вижда, че въ 1562 г. Св. София още не е била обѣрната на джамия.

9. — Пакъ тамъ. Приписки отъ 1564 г. въ житието на Св. Николая Софійски, поржчано на доброписеца попъ Лазара въ Кратово (за него срв. по-горе, № 5):

а) Писа многогрѣшны и мѣнши въ сѣненницѣ, та кѣкъ одрѣцъ (тайнопись = понь Лазаръ) въ лѣто. 7072—1564). мѣа іюніа: ∞ Глава Боу нашѣмъ въ вѣкы вѣкѣмъ аминь.